

κάρτα ἱρὸν νομίζουσιν.

- 23 Τὰ δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει ἀμφὶ τὴν Στρατονίκην οὐδαμὰ τὸν βασιλέα λέληθεν, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι κατηγοροῦν καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ἐπὶ τοῖσι περιαλγέων ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μετεκάλεεν. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐτι 57
ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτὴν γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα τοῦ Κομβάβου κατηγορεῖν πείρην οἱ ἐπικαλέουσιν, καὶ τὸ "Ἕλληνες Σθενεβοίης πέρι λέγουσι καὶ Φαίδρης τῆς Κνωσσίας, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσιν. ἐγὼ μὲν νυν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι οὐδὲ 111
Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἰππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθειεν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.
- 24 Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, θαρσέων τε ἦεν, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογία οἴκοι ἐλίπετο, καὶ μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέν τε καὶ ἐν φρουρᾷ 111
εἶχεν· μετὰ δέ, παρεόντων οἱ τῶν φίλων οἱ καὶ τότε πεμπομένῳ τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο, παραγαγῶν ἐς μέσον κατηγορεῖν ἄρχετο καὶ οἱ μοιχείην τε καὶ ἀκολασίην προῦφερον· κάρτα δὲ δεινοπαθέων πίστιν τε καὶ φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τρισσὰ Κομβάβον ἀδικεῖν μοιχόν τε ἐόντα καὶ ἐς πίστιν ὑβρί- 2002
σαντα καὶ ἐς θεὸν ἀσεβέοντα, τῆς ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπραξεν. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσιν δὲ τέλος ἐδόκεεν αὐτίκα θνήσκεν Κομβάβον θανάτου ἄξια ἐργασμένον.
- 25 Ὁ δὲ τέως μὲν ἐστήκεεν λέγων οὐδέν· ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸν φόνον 2532
ἤγετο, φθέγγατό τε καὶ τὸ κειμήλιον αἶττε, λέγων ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὑβριος οὐδὲ γάμων ἔνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ἐπιθυμέων τά οἱ